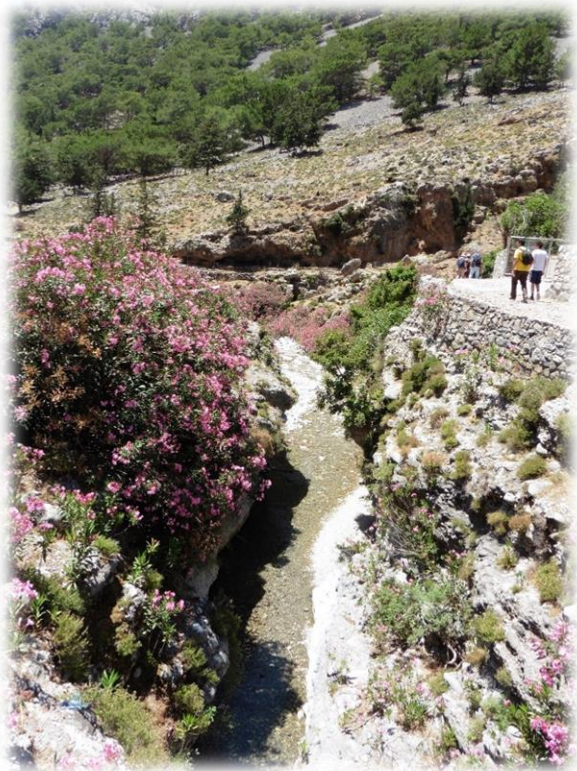

Agia Roumeli lag vroeger dichterbij de kloof maar men heeft het dorpje verplaatst omdat het

te veel last had van overstromingen. In het oude dorp vinden we wel nog restanten van gebouwen en voertuigen terug.

In het oude gedeelte van het dorp staan er nog enkele ruïnes van bouwwerken zoals bruggen maar ook oude voertuigen die men er heeft achtergelaten.

Gemiddeld 3.000 mensen dalen per dag de kloof af . De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. De Gorge du Verdon (Frankrijk) is nog iets langer maar deze kloof is niet helemaal begaanbaar.

Je komt van alle schoeisels tegen maar ik heb er ooit één gezien die het deed op blote voeten. Met zoveel volk in de kloof is het onmogelijk om als groep samen te blijven. Elke deelnemer mag dan ook de kloof afdalen op zijn eigen tempo. Verloren lopen kan je er niet, er is maar één weg. Ik blijf bij de laatsten.

Aan het einde van de kloof komen we aan het dorpje Agia Roumeli. Dit dorp is enkel te voet bereikbaar via de kloof of per boot.

Als je aan het einde komt van de kloof dien je nog ongeveer 2 km te stappen tot de haven. Voor 2 euro brengt een shuttle u tot daar mocht dat nodig zijn. Ditmaal hebben we er geen gebruik moeten van maken

Om 17.30 uur is er een ferry die naar Sougia vaart maar wij hebben afgesproken met kapitein Yiannis die ons naar Sougia brengt. Ik heb ooit zijn boot eens geschilderd en heb hem dit schilderijtje gegeven. Het schilderijtje ligt nu te pronken op een doekje in zijn boot.

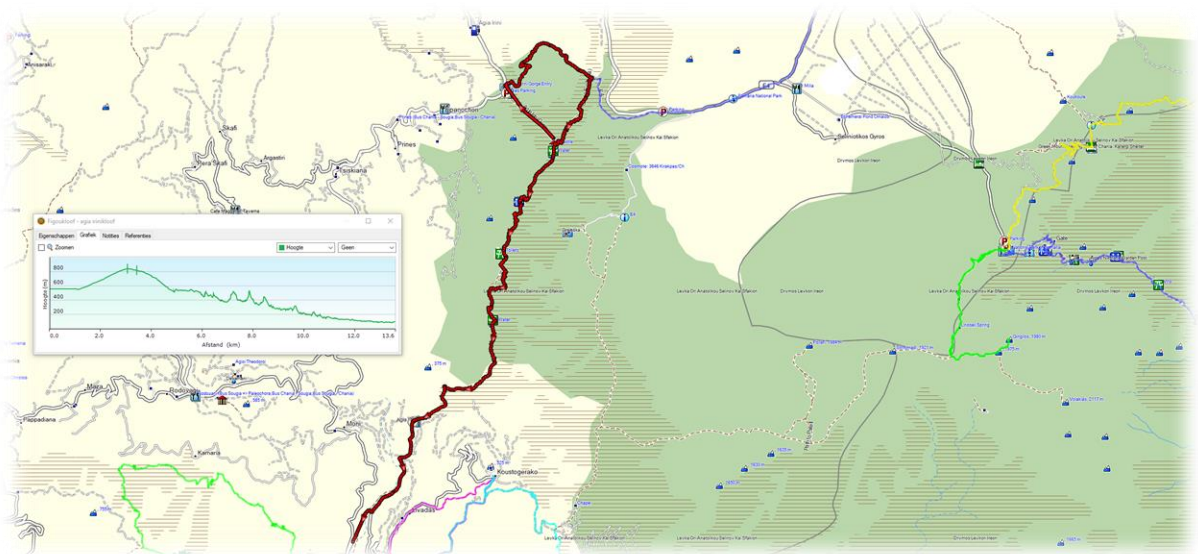
We varen terug naar Sougia, na een vermoeiende dag door de Samaria kloof. Evenwel heeft iedereen de volledige kloof gedaan. Het is zowat één uur varen met de boot. Ondertussen kan er wat gerust worden. Hoog boven op een berg in Agio Roumeli staan nog de restanten van een Venetiaans fort.

Woensdag 9 oktober 2024

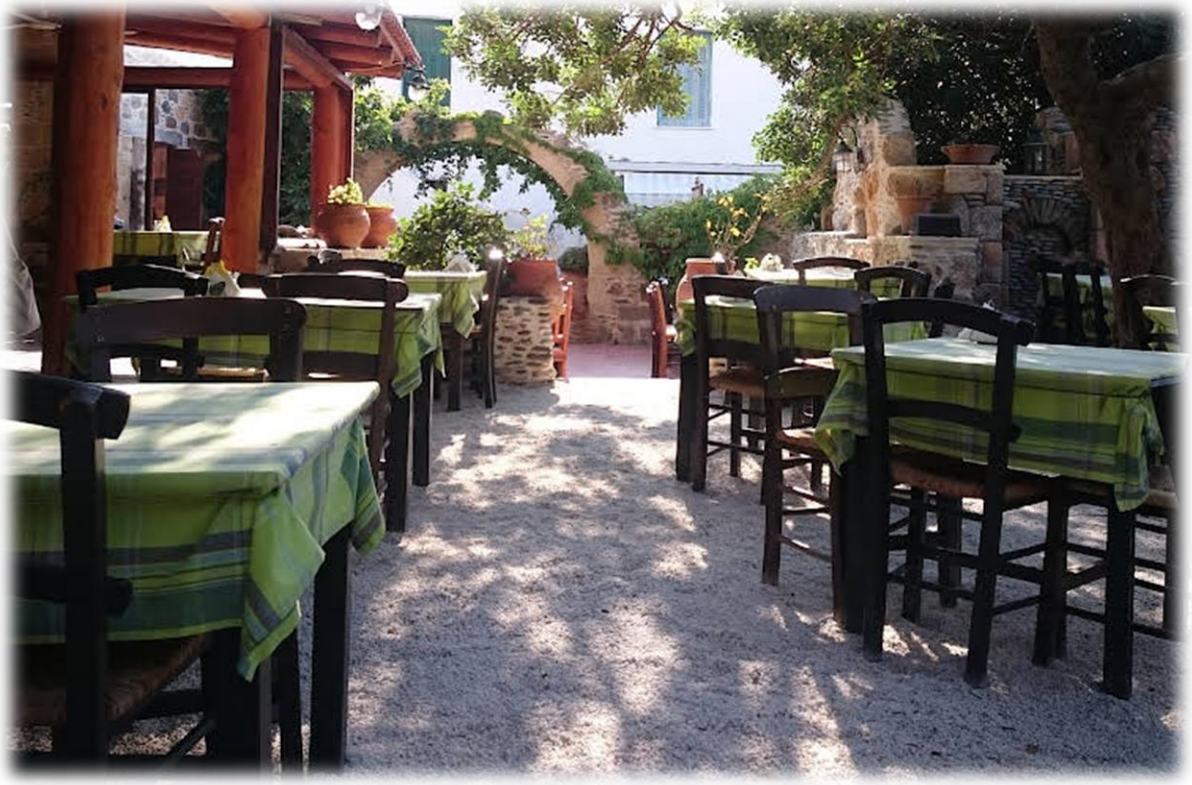
Soort	: Wandeling in lijn
Plaats	: Figoe kloof en de Agia Irini kloof
Afstand	: 12 km
Stijgen	: 300 m
Dalen	: 600 m
Duur	: 5 uur

Ike ochtend kunnen we genieten van een heerlijk ontbijt bij Wanda. Er is steeds vers geperst fruitsap, koffie en thee. Het ontbijt is variërend. De ene dag zijn het croissants, de andere dag yoghurt, brood, pannenkoeken of andere zaken.

Reeds vroeg in de ochtend zit er al iemand op een terrasje op een bouzouki te spelen. Men speelt er vooral rebetiko muziek op. Het restaurant van Wanda heet Rebetiko omdat zij vroeger vrienden had die, bij hen, rebetiko muziek speelden.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden hier in de streek veel mannen opgepakt waarvan de Duitsers dachten dat ze iets te maken hadden met het verzet. De opgepakte mannen werden overgebracht naar het concentratiekamp Mauthausen in Oostenrijk. Bij de uitgang van de kloof is er een wit marmeren gedenksteen met de namen van de gedeporteerden die het niet hebben overleefd. De grootvader van Stefanos (de uitbater van het winkeltje in Sougia) werd eveneens opgepakt maar heeft Mauthausen overleefd. De man had in het geheel niets te maken met het verzet

Juist voor het dorp Sougia zijn er nog restanten van een wateropslagplaats en een aquaduct van ongeveer 100 jaar voor onze tijdrekening. Door de sporen die men teruggevonden heeft weet men dat de aquaduct ongeveer 4 km lang was.

Een boerin komt naar haar geiten kijken. De geiten lopen vrij rond in de natuur maar hebben wel allemaal een eigenaar. De eigenaar gaat elke dag met een emmertje met snoepjes voor de

dieren op dezelfde plaats en op hetzelfde uur staan om er snoepjes uit te delen. Op die manier kan men de dieren vangen wanneer men het nodig acht.

Vandaag doen we twee kloven. Eerst doen we de Figou-kloof. Deze kloof geeft uit op de Agia Irini-kloof die we dan ook maar meepikken.

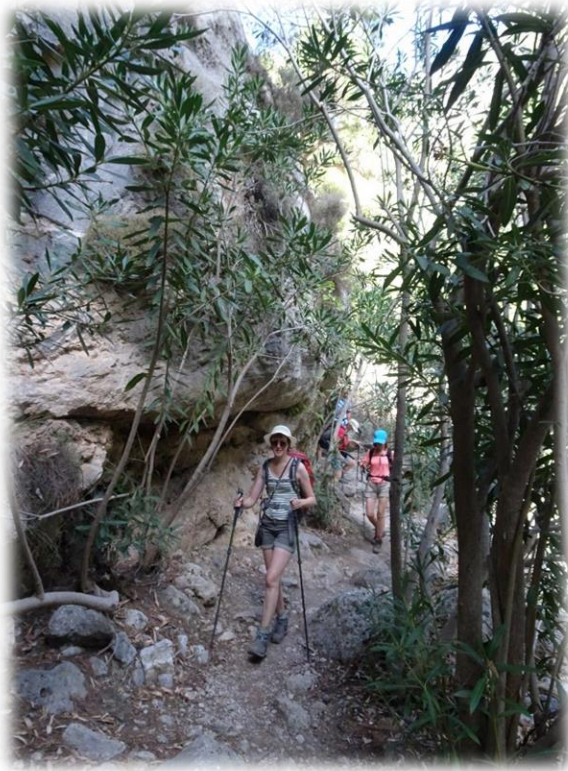

In Agia Irini moeten we eerst over de oude brug die gebouwd werd rond 1850.

Rik merkt, hoog in de kloof, een rustende vale gier. De vale gier kan tot 1 m lang worden en een vleugelspanwijdte hebben van 2,65 m. De vale gier rust en broedt op en langs steile kliffen. Het is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van runderen en andere grote

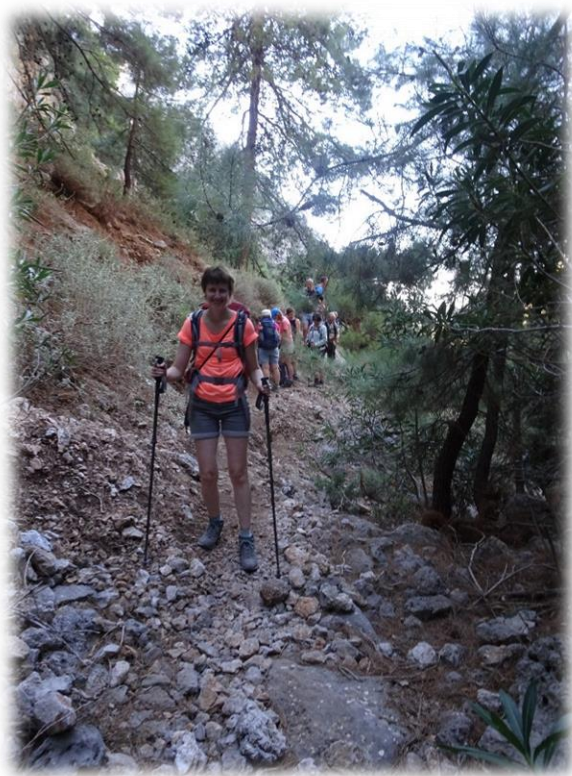
dieren. De gier kan zelf geen lijken open scheuren. Hij moet eerst wachten op andere roofdieren die dit werkje voor hem opknappen.

Behalve vale gieren zitten er in Kreta ook Lammergieren, maar die hebben we niet gezien. Lammergieren hebben een bruine kop en een witte borst. Evenwel heeft de lammergier de

gewoonte om zijn witte borst bruin te maken met klei. De lammergeier kan beenderen tot 18 cm doorslikken. Grotere beenderen laat hij vallen vanop grote hoogte.

In de 20ste eeuw was de lammergier bijna uitgestorven omdat er veel werd op gejaagd omdat men dacht dat de lammergier lammetjes en zelfs kinderen op at, wat helemaal niet waar is. De

laatste jaren neemt hun aantal in Europa af doordat de boeren hun dode dieren niet langer meer mogen laten liggen op hun landerijen, dit in verband met de gekke koeienziekte.

De Figou-kloof mondt uit in de Agia Irini-kloof. Agia Irini betekent Heilige Irene. Met haar

jungleachtige vegetatie en oleanderbosjes in de bovenloop en diverse engten verder kloofafwaarts is deze kloof een waar paradijs voor wandelaars.

In deze kloof staan een aantal rare bomen. Er is een dikke tak waar je een eenhoorn kan

inzien, met wat verbeelding uiteraard. Een andere tak lijkt wat, in combinatie met een staan op de grond, op een hertenkop.

Phlomis fruticosa of Brandkruid vind je in Kreta enkel maar op rotsachtige plaatsen. De bloemen zijn eetbaar. Brandkruid is een inheemse soort en bloeit vanaf half maart tot eind juni. Opvallend aan het Brandkruid is de zaaddoos van de bloem na de bloei.

De gele hoornpapaver wordt 30 tot 60 cm hoog en heeft bijna kale stengels. Hij bloeit van juni tot augustus.

De Griekse Gids

Er zitten ook veel schapen in Kreta. Een schaap kan een leeftijd van 15 tot 20 jaar halen, maar dit komt in de praktijk zelden voor: meestal worden ze veel eerder geslacht.

Op hoge leeftijd verliest een schaap zijn tanden en kiezen waardoor het niet meer goed kan eten. Die gebruiken ze om gras en kruidachtigen af te snijden, met een beweging zoals een tondeuse. Het grazen gaat dus heel anders dan bij de koe die het gras met zijn tong lostrekt. Een schaap eet daarom veel korter gras dan een koe, en een boer kan wel eerst koeien in een wei zetten en daarna schapen, maar nooit andersom.

Het traject in deze kloof ziet er elk jaar wat anders uit. Bovenstaande foto's zijn van een paar jaar eerder. Hier heeft men een soort loopbrug gemaakt met houten palen dat men ter plaatse

gevonden heeft, om het de wandelaar wat makkelijker te maken. Nagenoeg elk jaar ziet de kloof er anders uit.

De gehele constructie wordt bij elkaar gehouden met stalen kabels. Het oogt onveilig maar het is wel degelijk veilig.

Ook het laddertje dat er vorig jaar nog stond is verdwenen.

Erica carnea, de winterheide, winterbloeiende heide, lenteheide of alpenheide, is een soort bloeiende plant in de familie Ericaceae, afkomstig uit bergachtige gebieden van Midden-,

Oost- en Zuid-Europa, waar hij groeit in naaldbossen of steenachtige hellingen

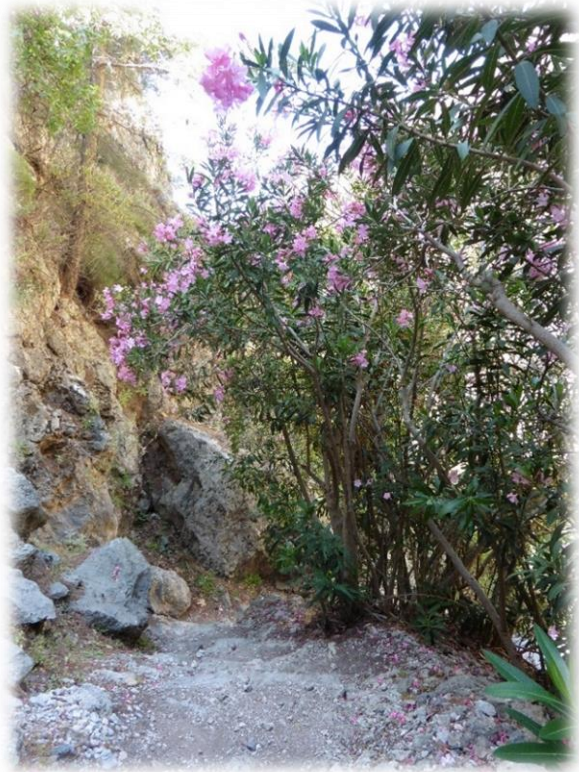

De *Dracunculus Vulgaris* of drakenwortel is een prachtige bloem al wil je hem niet in je tuin hebben. Als de drakenwortel in bloei staat, zoals nu het geval is, dan geeft de bloem gedurende 1 à 4 dagen een sterke geur af. De mannelijke exemplaren zouden de geur

verspreiden van rotte eieren, de vrouwelijke van rotte vis. De drakenwortel geeft die sterke geur af om insecten aan te trekken. De plant eet de insecten niet op maar bestuift ze en zo wordt het stuifmeel tussen de twee geslachten van planten overgebracht.

De Agia Irini kloof start op een hoogte van 600 m in het dorpje Agia Irini en mondt uit in de zee bij Sougia. Het laatste gedeelte van de kloof is echter niet begaanbaar. Ook hier passeert de E4 die deels over oude Romeinse paden loopt. De Romeinen hadden immers een weg

aangelegd van Omalos naar Lissos. We lopen dus deels over paden die al meer dan 2.000 jaar bestaan.

De kloof zelf heeft een lengte van 11 km, waarvan 7 km begaanbaar is, en mondt uit in de Kretenzische Zee in Sougia. Evenwel zijn de laatste 4 km van de kloof niet begaanbaar.

Ook hier terug een merkwaardige boom. Zijn wortels rusten op rotsige bodem en zoeken vandaar naar water in de grond. De stam rust eigenlijk op de wortels.

Hier is een groepje gepasseerd die hun fantasie hebben laten bot vieren.

Een vijgenboom groeit op de rotswand. Er hangen zelfs vijgen aan.

De onderste foto ligt niet op zijn kant. De boom is horizontaal gegroeid in een inkeping van de rotswand.

